

คำอธิบายสัญลักษณ์และอักษรย่อ

(๑) การใช้อักษรย่อ

อักษรย่อในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยได้ใช้คัมภีร์พระไตรปิฎกมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๙ และในการศึกษาค้นคว้า วิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยใช้ชื่อย่อและคำเต็ม ชื่อของพระคัมภีร์พระไตรปิฎก และอรรถกถา พระอภิธรรมปิฎก ดังต่อไปนี้.

คัมภีร์พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทยในวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยใช้อ้างอิง ชื่อย่อคัมภีร์/เล่ม/ข้อ/หน้า เช่น อง. ติก. (ไทย). ๒๐/๘๗/๓๑๒ หมายถึง สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย ติกกนิบาต เล่มที่ ๒๐ (ภาษาไทย) ข้อที่ ๘๗ หน้าที่ ๓๑๒ เป็นต้น

พระสุตตันตปิฎก

ขุ.ชา (ไทย)	= ขุททกนิบาต ชาดก	(ภาษาไทย)
ที.ปา. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย ปาฎิกวรรค	(ภาษาไทย)
ที.ม. (ไทย)	= ทีฆนิกาย มหาวรรค	(ภาษาไทย)
ที.มหา. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย มหาวรรค	(ภาษาไทย)
ม.ม. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก มัชฌิมนิกาย มูลปณณาสก์	(ภาษาไทย)
ม.อุ. (ไทย)	= อุปริปณณาสก์ มัชฌิมนิกาย	(ภาษาไทย)
อภิ.ส (ไทย)	= อภิธัมมปิฎก ธัมมสังคณี	(ภาษาไทย)
อง จตุกก (ไทย)	= จตุกกนิบาต อังคุตตรนิกาย	(ภาษาไทย)
อง (ไทย)	= สตตกสัตตกนิบาต อังคุตตรนิกาย	(ภาษาไทย)
อง.เอก. (ไทย)	= สุตตันตปิฎกอังคุตตรนิกาย เอกกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.เอกก. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย เอกกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง. ติก. (ไทย)	= สุตตันตปิฎกอังคุตตรนิกาย ติกกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.ปญจก. (ไทย)	= สุตตันตปิฎกอังคุตตรนิกาย ปญจกนิบาต	(ภาษาไทย)

(๒) การระบุหมายเลขย่อภาษาไทย

การอ้างอิงพระไตรปิฎก ฉบับภาษาไทย ระบุชื่อคัมภีร์ และระบุเล่ม/ข้อ/หน้า ตามลำดับ เช่น อง.ทุก.(ไทย) ๒๐/๙๐-๙๑/๓๑๘-๓๒๐. หมายถึง คัมภีร์พระสุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย ทุกนิบาต ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เล่มที่ ๒๐ ข้อที่ ๙๐-๙๑ หน้า ๓๑๘-๓๒๐, อง.ติก. (ไทย) ๒๐/๙๑/๓๒๐. หมายถึง คัมภีร์พระสุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย ติกกนิบาต ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เล่มที่ ๒๐ ข้อที่ ๙๑ หน้า ๓๒๐ เป็นต้น